

в Лондон, но около около 2,5 милиарда души гледаха церемонията по телевизията – това са 40% от населението на земята! Затова то влезе в историята като първото „глобално погребение“.

При завръщането на Исус обаче няма да са необходими камери. Всички хора по света ще гледат „на живо“ това най-велико събитие в световната история. Абсолютно всеки ще види Исус лично. И това важи не само за хората, които ще живеят тогава, но и за всички поколения от човешката история. Сред тях ще бъдат и всички читатели на тази брошура. И тогава само един въпрос ще има значение: към коя група принадлежа аз? Към спасените или към изгубените?

Исус ще се завърне внезапно: „Защото, както светкавицата излиза от изток и се вижда чак до запад, така ще бъде пришествието на Човешкия Син“ (Матей 24:27). Всички хора по земята ще могат да Го видят едновременно. По какво време на деня ще бъде това? В Лука 17:34 пише: **„...в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави.“** Значи през нощта? Но непосредствено след това се казва: **„Двама ще бъдат на нива (т. е. през деня); единият ще се вземе, а другият ще се остави.“** Не знам дали Христофор Колумб, откривателят на Америка, е познавал този текст – от него може да се извади един ясен извод: Щом Христос ще се завърне в един определен момент и за някои хора този момент ще бъде през деня, а за други – през нощта, то това е възможно само ако земята е кълбо. Следователно човек може да се отправи на запад и да пристигне на изток. Независимо дали Колумб е чел това, забележително е, че евангелист Лука е написал тези думи, когато хората все още не са имали никаква представа, че земята е кръгла!

Но тези думи показват още нещо, и то много по-важно. При завръщането на Исус човечеството ще бъде разделено на две групи – „взети“ и „оставени“. Това е същинският проблем на всеки човек – аз към „взетите“ или към „оставените“ принадлежа?

Решил ли си вече?

Бог е създал всички хора като личности със свободна воля. Това е същественото, което ни отличава от животните. Тъй като имаме свободна воля, ние можем сами да решим дали да се стремим към Бога, или да се отвърнем от него. Чрез Христос Бог е извършил всичко необходимо, за да бъде пътят към небесното царство отворен за нас. И въпреки това Библията много настойчиво ни предупреждава, че не всички хора поемат по пътя на спасението. И какво би могъл тогава да направи Бог? Ако ни отнеме свободната воля, тогава ние вече няма да бъдем личности. Ще бъдем машини, марионетки, роботи, които единствено изпълняват предписаната им програма. Но и в този, и в отвъдния живот, волята е една от най-съществените съставни части на личността. От нашето волево решение зависи къде ще бъдем през цялата вечност.

Готови ли сме се за този идещ ден? В една притча (Матей 25:1–13) Господ Исус ни предупреждава да се подготвим за неговото идване. Той дава като пример десет девизи, които чакали младоженеца: всички били „вярващи“ – те нямали съмнения, че сватба ще има! И въпреки това не всички действали съгласно това свое убеждение. И само пет от тях стигнали до целта. А на тези, които се оказали неподготвени, Исус казва: **„Не ви познавам“** (Матей 25:12). Така те пропуснали цялата вечност! Както е казал Хайнрих Кемнер, „човек може така да се успи, че да се събуди в пъкъла!“ „Вярващи“, които само се съгласяват с определени факти или спазват традиции, без обаче да съобразяват живота си със своята вяра, рискуват вечния си живот.

Или всички три, или никое

Всяка година много хора празнуват Рождество Христово – раждането на детето Исус в яслата. Но често нещата свършват дотам. Яслата обаче не може да се отдели от кръста и короната. В яслата Исус е дошъл на този свят

като човек. Неизбежни следствия от яслата са кръстът – мястото на неговото страдание с последващия триумф на неговото възкресение – и короната – Неговата царска власт, която ще стане видна за всички при неговото второ идване на тази земя. От самото начало това е бил Божият план за спасение от първоначалната катастрофа на този свят. Окончателната катастрофа, която ще сполети хората, които не приемат Исус, е пъкълът. За съжаление тя ще вземе повече жертви отколкото която и да било друга катастрофа в цялата човешка история. И тази смърт е вечна!

Но на Рождество (а и не само тогава) Бог съвсем лично ни предлага подаръка на „яслата, кръста и короната“. Приемете го! Приемете прошката за греховете си и потвърдете това чрез молитва. Тя би могла да звучи прилизително така:

„Господи Исусе Христе, аз до сега съм живял така, като че ли не Те е имало. Сега аз разбрах Ти кой си и се обръщам за първи път с молитва към Теб. Аз зная, че има небе и ад. Спаси ме от ада, в който аз в същност би трябвало да отида поради моята вина и особено поради моето неверие. Моето желание е да бъда във вечността заедно с Теб. Напълно съзнавам, че аз мога да отида на небето не поради собствени заслуги, но единствено поради вярата ми в Тебе. Поради любовта Ти към мен, Ти умря на кръста за мен, взе моите грехове върху Себе Си и заплати за тях. Аз ти благодаря за това. Ти виждаш цялата моя вина още от детството ми. Всеки един грях в живота ми Ти е познат – всичко, което ми е известно, но и всичко онова, което отдавна съм забравил. Ти знаеш всичко за мен, защото ме познаваш напълно. Ти познаваш всеки порив на сърцето ми, било радост или тъга, било успех или неудача. Пред Теб съм като отворена

книга. Такъв, какъвто съм и така, както досега съм живял, няма да устоя пред Теб и пред живия Бог и няма да достигна небето. Затова Те моля, прости ми всичката вина. Съжалявам от сърце за всичките си грехове. Аз Те приемам сега като мой Господ. Поеми ръководството в моя живот. Искам да живея така, както Ти желаш. Моля Те, помогни ми да се освободя от всичко, което не Ти е угодно и ми дари нов начин на живот, който да бъде под Твоето благословение. Отвори ми вратата към Твоето слово, Библията. Помогни ми да разбирам, това което искаш да ми кажеш и да намирам в Твоето Слово нова сила и животворяща радост. Бъди от сега Господ в живота ми, Комуто да принадлежа и Когото да следвам. Покажи ми, моля Те, пътя по който да вървя. Благодаря Ти, че ти чу молитвата ми. Вярвам в обещанието Ти, че след като Те приех в себе си, аз станах Божие дете, което на небето ще бъде вечно с Тебе. Радвам се за тази голяма привилегия Ти да бъдеш във всяка една ситуация в живота ми. Моля Те, помогни ми да намеря хора, които вярват в Тебе и да намеря една истинска, библейски ориентирана църква, където да мога да слушам редовно Твоето слово. Амин.“

Проф. д-р инж. Вернер Гит

Заглавие на оригиналното издание: Krippe, Kreuz und Krone
интернет-сайт на автора: www.wernergitt.de
Превод от немски: Весела Чобанова и проф. Дечко Свиленов

Photo credits: front page: © jchizhe - stock.adobe.com; © jchizhe - stock.adobe.com; © hudiemm - istockphoto.com; © Ayvan - istockphoto.com; page 2: © Andrew_Mayovskyy - istockphoto.com; page 3: © RomoloTavani - istockphoto.com; page 5: © Tinnakorn - stock.adobe.com; page 6: © IgorZh - stock.adobe.com; page 7: © nerudol - istockphoto.com; page 9: © Pexels - Pixabay

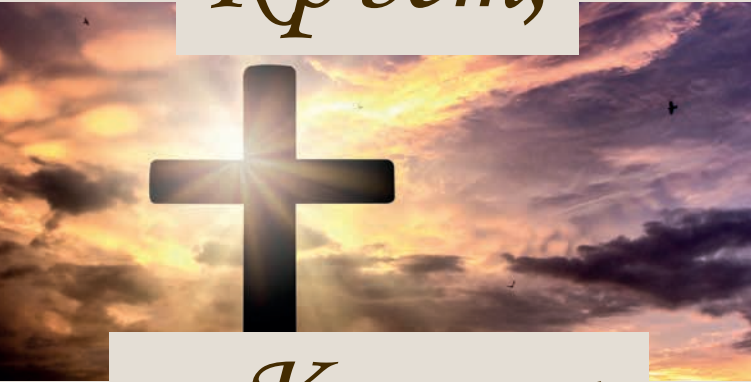
Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Nr. 122-8 – Bulgarisch/Bulgarian – 6th edition 2022

Ясла,

Кръст,

и Корона

Вернер Гит

Ясла, Кръст и Корона

Първоначалната катастрофа

В нашия свят постоянно вилнеят катастрофи. От цунамито през декември 2004 г. загинаха около 160 хиляди души. Потъването на Титаник отне 1522 живота. А Втората световна война взе 50 милиона жертви. И все пак първата катастрофа в света е било грехопадението в Едемската градина. Тя е първопричината за всички останали катастрофи, които оттогава насам сполитат земята. Грехът е довел до отделянето на човека от Бога. Без Бога обаче човекът е изгубен завинаги, безвъзвратно. Ако Бог би допуснал в Неговия свят да влезе дори само един-единствен грях, тогава страданието и смъртта биха нахлули в самия рай. А това Бог няма да допусне.

Божие сърце е съкрушено – хората, които той е създал и обича, са се отвърнали от Него и с това са се предали на смъртта. Това е ужасно! Според една поговорка „за смъртта няма цяр“. Дори в Едемската градина няма билка, която да спасява от смъртта! Но може би Бог има някакво средство?

Божие средство – Той е изпратил своя Син

Още в Едемската градина Бог е имал план за спасение. Макар и доста завоалирано, той го обявява още веднага

след грехопадението, когато казва на змията: **„Ще поставя вражда между тебе и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата“** (Битие 3:15). Оттогава дълга поредица пророчества постоянно напомнят за идещия Спасител. Ето няколко примери:

- **„Ще излезе звезда от Яков и ще се въздигне скиптер (символ на царска власт) от Израил“** (Числа 24:17).
- **„А ти, Витлеем Ефратов, макар и да си твърде малък, за да бъдеш между юдовите хиляди, от теб ще излезе за мен Един, който ще бъде владетел в Израил, и произходът му е от началото, от вечността“** (Михей 5:2).

Последното известие за Спасителя идва от един ангел, който оповестява на Йосиф раждането и името на небесното дете: **„Мария ... ще роди син, когото ще наречеш Исус, защото той е, който ще спаси народа си от греховете му“** (Матей 1:20-21).

Мнозина са минали през историческата сцена и са били именити сред хората – императори и царе, поети и философи, учители и магьосници, добри и зли. Но светът не е виждал истински Бог – до Коледа. Детето, родено в яслата, не е било такъв бог, каквито са си ги представяли гърците на Олимп. Той е единственият, който е могъл да каже: **„Аз съм Творецът, чрез когото е създадено всичко“** (Йоан 1:1,3); **„Аз съм истината“** (Йоан 14:6), **„Аз съм добрият пастир“** (Йоан 10:11), **„Аз съм вратата“** (към небето) (Йоан 10:7).

Какъв път е поел Той в света? Дали е дошъл с барабани и фанфари, с блясък и шум, ескортиран от небесните войски? Не! Бог е избрал една неомъжена жена от Израел, Мария,

която да роди Божия син. С това Той е изненадал дори юдеите, които знаели например тези пророчества за идещия Месия: **„Ето, твоят цар идва при теб“** (Захария 9:9); **„... а то** (царството на идещия Месия) **ще разбие и довърши всички тези царства, а самото то ще пребъде до века“** (Данаил 2:44). Затова юдеите не са очаквали бебе, което да се роди в ясли, а цар! Те очаквали той да се възцари, да прогони римляните от Израел, да установи столицата си в Ерусалим и да определи главните свещеници и книжниците за министри.

Иисус обаче не е дошъл по този начин и затова юдеите са го отхвърлили. Те не били обърнали внимание на месатата от Писанието, където се казвало, че Месията първо ще дойде като дете: **„Защото ни се роди дете, Син ни се даде“** (Исаия 9:5). От него зависи дали ще прекараме вечността в рая или в ада. Три неща са характерни за този Месия:

- **Яслата** (тя символизира идването на Иисус в този свят)
- **Кръстът** (той символизира спасението, което Иисус е направил възможно за нас)
- **Короната** (тя символизира царската власт на Иисус при Неговото повторно идване)

Без ясла няма кръст! Без кръст няма корона! Без ясла и без кръст няма рай за нас! Затова първо трябваше да дойде Коледа.

Какво ни препъва в кръстта?

Критиците на християнската вяра отново и отново поставят въпроса: Защо е тази брутална смърт на кръста? При вашата вяра всичко се върти около един инструмент за екзекуция. Не е ли могъл Бог да избере по-кротък начин, за да уреди отношенията си с нас, хората? Защо пътят на помирението е трябвало да бъде покрит със смърт, болки, сълзи и мъка? Не е ли могло да се мине по-безболезнено, по-естетично, по-стилно? Не е ли могъл Бог просто да си затвори очите за нашите недостатъци?

Всички тези въпроси всъщност омаловажават проблема с греха. Изглежда това е масовата болест на нашето време. Само в кръста можем да видим това, което не откриваме в никое писание на никой мислител или философ:

- Кръстът ни показва каква дълбока пропаст е отворил грехът между човека и Бога. Пропастта е така бездънна, че следствието от греха е пъкълът (Матей 5:29).
- Кръстът ни дава реална представа за това, докъде стига Бог в своята любов към нас – той буквално е откъснал от сърцето си най-скъпото – своя Син Иисус.
- Кръстът на Иисус показва до каква степен се е привел Бог. Създателят на Вселената и на всичко живо се е оставил да бъде осъден като престъпник, без да се защити. Колко висока цена за греха! Но тъкмо затова Иисус може да покани всеки грешник да дойде при него: **„Който дойде при Мен, никак няма да го изпъдя“** (Йоан 6:37). Но също така, който не дойде, е изгубен завинаги!
- Кръстът слага край на всички човешки пътища за спасение. Затова Иисус така настоятелно е заявил: **„Никой не идва при Отца освен чрез Мен“** (Йоан 14:6). Пред кръста всички религии са само лъскави миражи в пустинята на едно изгубено човечество.

Вестта на рождество, заедно с вестта на кръста, е уникална вест за спасение: **„Защото Човешкият Син дойде да спаси погиналото“** (Матей 18:11).

Той идва отново

Иисус ще дойде втори път на този свят. Но вече не като бебе в ясла, а като Цар, Съдия и Владетел на света. В Евангелието от Матей 24:30 Той ясно предсказва това събитие: **„Тогаваше се яви на небето знаменieto на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни**

племена, като видят Човешкия Син, идещ на небесните облаци със сила и голяма слава.“

Каква радост! Създателят на света се явява! Спасителят на света идва! Защо тогава в Откровение 1:7 пише: **„и всички земни племена ще заридаят заради Него“**? Защо ще казват на планините и на скалите: **„Паднете върху нас и ни скрийте от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнето“** (Откровение 6:16)? Много хора са чули за този Иисус, чули са, че трябва, докато са живи, да вземат решение за него, но са казали „Не!“ Сега те са изгубени и не могат да поправят грешката си. Вече е твърде късно. Затова те плачат и ридаят.

Повечето хора преминават житейския си път без Иисус. Те са изключително изобретателни, за да го избягват. Например известната американска актриса Шърли Маклейн, която живее в едно ранчо със своето куче, казва: „В лицето на Тери, моето куче, аз дори си имам собствен бог – то е превъплъщение на египетския бог Анупис, който има образ на куче. Може да звучи странно, но ние с Тери вече сме имали поне един съвместен живот в древен Египет. Той е бил бог, а аз – принцеса. Сега животът отново ни събра.“

Иисус ще се завърне видимо: „Ето, идва с облаци; и ще го види всяко око, и онези, които го прободоха; и всички земни племена ще заридаят за него“, пише Йоан в Откровение 1:7. Когато на 20 юли 1969 г. Нийл А. Армстронг за първи път стъпи на Луната, около 500 милиона души станаха свидетели на това събитие по телевизията. Принцеса Даяна загина при катастрофа. Нейното погребение на 6 септември 1997 г. беше най-голямото погребение което беше устройвано дотогава. То се състоя

